

[Lindholt.]

helt utåleligt. Det er givet, at dette forslag skal skæres ned, så det får, om jeg så må sige, et lidt mere fornuftigt indhold.

I øvrigt kan jeg da heller ikke bare mig for at udtrykke min undren over, at forslagsstillerne ikke kunne have formuleret sig lidt bedre, således at de, der havde støtte behov, ville være i stand til at forstå den nye lov, som man kunne tænke sig. Der står følgende i forslaget til ændring af § 9, stk. 1:

„Berigtigelsen skal have karakter af den berigtigelsessøgendes kommentarer til det i skriftet om ham indeholdte . . .“

Man kan næsten ikke få vejret, når man skal læse sådanne sætninger. Det må være muligt for et parti, der har ordet kristeligt i sit navn, og som må forudsættes at kende Bibelen, at skrive i et nogenlunde lige så let fatteligt sprog, som Det gamle Testamente er affattet i.

Vi vil gerne være med til en velvillig behandling i udvalget og til en tilretning af dette lovforslag.

Holmberg (V):

Det kunne se ud, som om kristeligt folkeparti er ude efter pressen og på væsentlige områder finder, at det ikke går særlig godt. I forrige uge behandlede vi et andet lovforslag fra samme parti om freds- og ærekrænkelser også med relation til pressen, og det forslag så vi på med megen velvilje. Vi ser med knap så megen velvilje på det foreliggende. Vi vil naturligvis ikke afvise at drøfte visse ændringer, men de her foreslåede ændringer er nu ikke særlig velbegrundede, i alt fald ikke så velbegrundede som dem i det andet forslag.

Lovforslaget går bl. a. ud på at skabe bedre muligheder for borgerne for at tage til genmæle mod urigtige og skadelige bladmeddelelser, og det lyder jo tilforladeligt. Men når vi begynder at tænke på, hvad det kunne føre med sig, er det efter vores mening lidt farligt. Det er da klart, at vi godt vil se på, om der kan skabes bedre muligheder end de bestående, men vi har jo muligheder nu. Vi har muligheder, således som justitsministeren gjorde opmærksom på det i presselovens § 9, stk. 1, hvorefter en redaktør har pligt til at bringe en berigtigelse, en pligt, der ganske vist er begrænset, idet det kræves, at bladets meddelelse har skadet, og at

der nu kræves en berigtigelse, men hvis redaktøren nægter — det kan han jo gøre — så kan der jo klages til berigtigelsesnævnet, og det består jo, som vi ved, af en højesteretsdommer og to repræsentanter for pressen.

Men hvad er det egentlig, kristeligt folkeparti vil have ændret? Ja, det er i alle tilfælde vidtgående ændringer. Vi har jo nævnt, at vi har klageretten, hvis en redaktør nægter, men det er altså meget store udvidelser. Nu bliver det ikke bare oplysninger af faktisk karakter. Nu kan det også omfatte vurderende udtalelser. Jeg er meget enig med hr. Ejler Koch i, hvad vurderende udtalelser kan føre med sig, og berigtigelse kan kræves optaget af enhver, som bare mener at føle sig berørt. Jeg lægger slet ikke skjul på, at jeg finder det betænkeligt, at netop enhver, der kan føle, at han er berørt af en meddelelse i et blad, uanset om meddelelsen måske er egnet til at skade ham eller ikke, kan kræve en berigtigelse. Det kunne da godt være, at den form kunne interessere mange, men hvis ikke de har været opmærksomme på visse ting, måske en ret uskyldig meddelelse, så skal de i alle tilfælde nok blive det, når der senere kommer en berigtigelse og hermed næsten en diskussion.

Jeg siger ikke, at alt er, som det skal være med den nuværende ordning, men mon alligevel ikke den fungerer sådan ret godt? Der har jo ikke været mange sager for det såkaldte berigtigelsesnævn. Men så er det blevet nævnt, at det er, fordi folk ikke ved, at det består. Jeg tror altså ikke, det er rigtigt. Jeg tror nok, de ved, at det består, men jeg er ganske enig med justitsministeren, der nævnte, at det måske kunne være rimeligt, at vi drøftede, at hvis en redaktør nægter en berigtigelse, så skal han skrive til vedkommende herom og så måske også samtidig gøre opmærksom på, at det ikke er endeligt. Han kan klage. Det var måske rigtigt, at vedkommende fik det at vide.

Som det sikkert er fremgået, er vi altså ikke særlig velvillige over for lovforslaget, i alle tilfælde ikke som det er udformet, men vi tilsigter naturligvis velvillig udvalgsbehandling.

Overgaard Nielsen (RV):

Jeg er bange for, at hvis man gennemførte dette lovforslag, så blev der ikke plads